

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: GŽ-325/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, po sutkinji pojedinki Ivani Čačić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 81793146560, zastupanog po punomoćniku Borisu Anišiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Mohammada Emona Miaha iz Poreča, Ulica 43. istarske divizije 20, OIB: 10733914200, radi izdavanja platnog naloga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Pazinu, poslovni broj PI-409/2025-6 od 21. srpnja 2025., 6. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Uvažava se žalba tužitelja, ukida se rješenje Općinskog suda u Pazinu, poslovni broj PI-409/2025-6 od 21. srpnja 2025. i predmet se vraća sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

II. Odluka o troškovima žalbenog postupka se ostavlja za konačnu odluku o troškovima.

Obrazloženje

1. Pobijanim je rješenjem odbačen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sudskih pristojbi na tužbu s prijedlogom za izdavanje platnog naloga i na rješenje o izdavanju platnog naloga u ukupnom iznosu od 13,28 EUR.

2. To se rješenje temelji na zaključku prvostupanjskog suda da je riječ o nepravovremenom zahtjevu u smislu članka 164. stavka 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025., dalje: ZPP). To stoga što je, prema pravnom shvaćanju, prvostupanjskog suda, tužitelj trebao još prilikom podnošenja prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave predvidjeti mogućnost da tuženik nema prebivalište u na području Republike Hrvatske te, posljedično tome, da će za njega (tužitelja) u postupku nastati troškovi sudskih pristojbi koja je stoga trebao zahtijevati već u tom prijedlogu.

3. Navedeno rješenje pravodobno izjavljenom žalbom pobija tužitelj, određeno zbog bitne povrede odredba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, a sadržajno zbog pogrešne primjene članka 164. ZPP-a. U žalbi tvrdi da mu činjenica da tuženik nema prebivalište u Republici Hrvatskoj nije mogla biti poznata niti podnošenje prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave putem obrasca za ovrhu nudi mogućnost zahtijevanja naknada troškova sudskih pristojbi. Naposljetku, tvrdi da mu činjenica da je javni bilježnik uputio predmet na odlučivanje prvostupanjskom sudu kao da je podnio tužbu s prijedlogom za izdavanje platnog naloga nije bila poznata niti predvidiva, a o tome je saznao tek po dostavi rješenja o platnom nalogu. Sudske je pristojbe platio po nalogu suda, a istog je dana zahtijevao da mu tuženik naknadi te troškove koji su mu nastali tijekom postupka u kojem je uspio u cijelosti. Predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Zahtijeva i naknadu troškova sastavljanja žalbe.

4. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj kao ovrhovoditelj radi naplate potraživanja od 152,26 EUR s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka protiv ovršenika 7. ožujka 2025. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave prvostupanjskom sudu putem informacijskog sustava, na propisanom obrascu elektroničkim putem te je taj prijedlog automatski povjeren u rad javnom bilježniku kao povjereniku suda. Taj je javni bilježnik, s obzirom na to da ovršenik nema prebivalište na području Republike Hrvatske, na temelju članka 281. stavka 6. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/1012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022. i 6/2024., dalje: OZ) proslijedio predmet sudu prvog stupnja kao sudu koji je u skladu s člankom 287. OZ-a nadležan za donošenje odluke u pogledu zahtjeva za izdavanje platnog naloga u skladu sa zakonskim odredbama kojima se uređuje parnični postupak. Taj je sud rješenjem poslovni broj PI-409/2025-2 od 2. srpnja (u rješenju pogrešno navedeno 17. lipnja 2025.) izdao platni nalog tuženiku koji je u trenutku donošenja te odluke imao prebivalište u Republici Hrvatskoj. Iz spisa predmeta također proizlazi da je sud prvog stupnja rješenjem od 4. srpnja 2025. naložio tužitelju plaćanje sudskih pristojbi na tužbu s prijedlogom za izdavanje platnog naloga i na rješenje o izdavanju platnog naloga, da je tužitelj te pristojbe platio 8. srpnja 2025. te da je istog dana zahtijevao naknadu tih troškova od tuženika. Naposljetku, iz stanja spisa proizlazi da je tuženik imao prijavljeno prebivalište u Republici Hrvatskoj, u Poreču, na (istoj) adresi Ulica 43. istarske divizije 20, neprekidno od 9. prosinca 2021. do 7. ožujka 2025., a nakon toga od 2. svibnja 2025. do 31. prosinca 2025.

5. Imajući na umu navedeno stanje spisa predmeta, zaključak prvostupanjskog suda o nepravovremenosti tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova sudskih pristojbi ne može se prihvatiti. Imajući na umu da je objava prebivališta tuženika u Republici Hrvatskoj izvršena 7. ožujka 2025. istog dana kada je tužitelj protiv njega podnio ovršni prijedlog, ne može se razumno uzeti da je tužitelju u trenutku podnošenja ovršnog prijedloga moralo biti poznato da će mu nastati troškovi sudskih pristojbi. Tužitelj, koji nije obaviješten o tome da se s njegovim prijedlogom za donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave postupa kao s tužbom s prijedlogom za izdavanje platnog naloga (nije pozvan na plaćanje pristojbe za tužbu s prijedlogom za izdavanje platnog naloga, nije pozvan da predujmi troškove privremenog zastupnika tuženiku nepoznatog boravišta i sl.), sve dok mu rješenje o izdavanju platnog naloga nije dostavljeno, nije mogao zahtijevati naknadu troškova sudskog postupka (koji podrazumijevaju plaćanje sudskih pristojbi) prije dostave tog rješenja. To još više vrijedi u okolnostima ovog predmeta u kojem je sud prvog stupnja proveo sudski

postupak u skladu s člankom 281. stavkom 6. OZ-a (za tuženike novčanih obveza koje se dokazuju vjerodostojnom ispravom bez prebivališta u Republici Hrvatskoj), iako je tuženik u vrijeme kada je predmet dostavljen tom sudu i u vrijeme kada je doneseno rješenje o izdavanju platnog naloga imao prebivalište u Republici Hrvatskoj.

6. S obzirom na to da drugostupanjski sud nije u skladu s člankom 380. ZPP-a ovlašten rješenje o odbacivanju prijedloga preinačiti na način da usvoji zahtjev iz odbačenog prijedloga, u skladu s člankom 380. točkom 3. ZPP-a, zbog pogrešne primjene članka 164. stavka 3. ZPP-a koji je primijenjen suprotno svrsi zbog koje je propisan i koja je pogrešna primjena utjecala na zakonitost pobijenog rješenja, ukinuto je prvostupanjsko rješenje i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na odlučivanje o osnovanosti zahtjeva tužitelja za naknadu troškova sudskih pristojbi.

U Varaždinu 6. svibnja 2026.

Sutkinja

Ivana Čačić

Broj zapisa: **9-30887-8e4d9**

Kontrolni broj: **0b5b1-8902e-4e95e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivana Čačić, O=ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.